

مِشْكُوتُ الْهَادِي

MISHKOOT UL HAADI

નાશિર : મરકે તરથીયતે મુમેનીન, અલ-વિજારતુલ અલ્લીયાહ, વડોદરા.

રલીઓલ અષ્વલ - રલીઓલ આખર ૧૪૪૭ / ચોગર્ઝ - સાટેમનર ૨૦૨૫

“ હર જગા પર તૌહિદ છે ”

યમન મુખારકના ઇછા દાઈએ મુલ્ક સૈ. અલી બિન સૈ. હન્જલા અલ-વાદેદ અય-યમાનીએ, આપની બલંદ-પાયા કિતાબ જિયાઉલ હુલૂમમાં તૌહિદ ઈલાહીનો જિકે ઐર કીધી છે. આપ ફરમાવે છે કે, “તૌહિદ” યાઅની અલ્લાહતાલાની એકોકારી આમ લોગો વાસ્તે રોજમરાનો લફજ છે મગર હમારા ઈસ્માઇલી-તૈયેબી અકીદામાં તેની ખાસ માયાના છે, હિકમત છે અને અહુલુલ બેત (અ.સ.) ના ઈલમના આઅલા જોહર તેમાં છુપેલા છે. તૌહિદને સાથે-સાથે બીજી બે ચીજોની જિક કરવી પણ ખૂબ જ જરૂરી છે તે છે “તન્જીહ” અને “તજરીદ.”

આનો ખુલાસો એ છે કે, “તૌહિદ” તેને કહેવાય કે, મુભિન, અલ્લાહતાલાના દીનની તમામે તમામ હદોની માઅરેફત કરે. આ હદો-હુદ્દુદ બે તરહની હોય છે, રૂહાની અને જિસ્માની. રૂહાની હદોથી જિસ્માની દરજાઓ તરતીબ આપવામાં આવા છે. નુભૂવતના દરજાથી લઈને ઈમાનના આભિરી દરજા તક તેમાં શામિલ છે. આ હદોના અલાહેદા-અલાહેદા દાએરાઓ છે અને તેમાં અલ્લાહતાલાની શહાદત અને ઇતાાત તમામ કરતા બલંદ અને ફીક છે. બીજી ચીજ એ સમજવી કે, હરએક હદ પોત-પોતાના રૂખામાં વાહિદ-યકતા-એક છે. કોઈ એક હદ મૌજૂદ હોય તો બીજા સાહેબો એ હદને નીચે હોય. એમને તાબેઅ હોય અને અમરને ઉચ્કતા હોય. હરએક હદ ખુદના દરજા, હેસીયત અને નૂરાનીયતથી પોતાના “મૂજિદ” - પૈદા કરનાર ખાલિકની તરફ દાઅવત કરનાર હોય છે. કોઈ એક હદ કે જે મખૂક હોય તો એના ખાલિક જે એકોકારીના માલિક છે, તેના સાથે “તૌહિદ” ના રિશતાથી જોડાયેલા હોય છે. હદમાં જો તૌહિદની બુનિયાદ નથી, તો એ અલ્લાહતાલાની દાઅવતે વહેદાનીયતનો હિસ્સો બની શકતા નથી.

મુભિન મુઘ્લિસ પર વાજિબ છે કે, કોઈ પણ હદ (સાહેભ મરતબા) ને એના દરજા કરતા વધારે ના સમજે, એમ કરવું “ગોલૂ” છે. આ સાથે એના કરતા ઓછું પણ ના સમજે, એમ કરવું “કોલૂ” છે. આ બેવે શાકેલત “ગોલૂ” અને “કોલૂ” કરવું, ગલતી છે, ખતા છે અને ગુનાહ છે. મુભિનને એમ સમજવું જોઈએ કે, આ સધલા હુદ્દુદ, રૂહાની હોય કે જિસ્માની હોય, એ કેટલા પણ આઅલા હોય, મગર એના પૈદા કરનાર અલ્લાહતાલાની માઅરેફત અને ઈદરાક-પહેચાન કરવાથી તો આજિજ છે, કાસિર છે. તૌહિદ ઈલાહીનો ઈકરાર એ તરહથી કરે છે કે, તમામને પૈદા કરનાર એક જ છે અને તે ખાલિકે જ એ સધલા હુદ્દુદને શરફ બખ્શોલો છે. આ શરફના સબબ તેઓ એક-બીજાથી મિલતા-જુલતા છે. જે શરફ પહેલાને મિલો તે શરફ છેલ્લાને પણ મિલો મગર તેમાં ફરક “સબાકત” નો છે. કયા સાહેબ પહેલામાં પહેલા આવા અને કયા સાહેબ પછીથી આવા અને પહેલાને તાબેઅ થયા. જેમ આવતા જાય તેમ દરજા મિલતા જાય, મગર તૌહિદનો શરફ તો એક જેવો કાઈમ રહે, આ છે અલ્લાહતાલાની તૌહિદની હકીકત, “લા ઈલાહા ઈલાહ હોવા.”

હવે હમેં તૌહિદના બીજા રૂખ તરફ નાઝર કરીએ કે જેને “તન્જીહ” કહેવાય છે. આ તસ્ખીલ અને શહાદતની માયાના એ થાય છે કે, મખૂક યાઅની પૈદા કરવામાં આવેલી ચીજો માંથી જેટલી રૂહાની અને જિસ્માની (બકીયા પેજ નં. ૪ પર)

દુનિયાના હર ગોશામાં શયતાનની જાલ બિછેલી છે.

દીવાને મૌ. અલી અમીરુલ મુમેનીન (અ.સ.)

કિસ્ત - ૨૩

ઉમ્મે સલમહ અલ-મખજૂમીને દીને ઈસ્લામ ની તરફ દાખવત કરતા આપ મૌલાએ ફરમાવું:

શેઅર : ઇન્નાલ લગ્ની સમકાસમાચ બેકદરેહી, હતા અલા ફી અરશોહી ફિતવહુણા.

તરજુમો : જરૂર! અલ્લાહિતાલા કે જેએ આસ્માનને પોતાની કુદરત, તકદીર અને માપ મુજબ ઊંચા કીધા, આઅલા અને બલંદ કીધા યહીં તક કે, તે અલ્લાહ આસ્માનથી પણ ઊંચા અરશે મુખારક પર બલંદ થાય. તે માલિક અર્શ, એક છે, લાશરીક છે.

તશીછ : હમારા મૌ. અલી સાહેબે જુલિફ્કાર ઈલાહી બાદશાહત કે જે અર્શો મુઅલ્લા સાથે તઅલ્લુક રાખે છે તેની જિક્કે ઘેર કરે છે. જેમ એક દુનિયાવી બાદશાહ સુલતાન-શાહ બનીને તખત પર બેસે છે અને જે ચીજો એના કબ્જામાં હોય છે તેના ઉપર રાજ કરે છે. તેમ અલ્લાહિતાલા કે જે બાદશાહોનો બાદશાહ છે અને આસ્માનો જમીનનો પાલિક છે, તે અર્શોકુરસી પર જલ્વાઅફરોજ થઈને પોતાની અબદી-અજલી હમેશાની ઈલાહી સલતનત ચલાવી રહ્યા છે. તમામ તેના તાબએ ફરમાન છે. તમામ તેના તેને હુકમ છે. કોઈ એકની મકદૂર, લિયાકત કે હિભ્મત નથી કે, આ સલતનતે ઈલાહીયતથી બાહર નિકલી શકે.

તે એક છે, એકલા છે અને પહેલા પણ છે. “એક” ની તાકત “કષ જ નથી” યા “બે” યા “બીજા” કરતા ધારી અગ્રીમ હોય છે. તેનો ઈરાદો મજબૂત હોય છે. તેનો અમલ આભિરી હોય છે. તેનો ફેસલો અટલ હોય છે. એનો કોલ સાચો, સલીસ અને સખ્ત હોય છે. તેની નજર હર જગ્ગા પર યક્સાં હોય છે. તેની હર તખ્લીક ઈન્સાફ પર બનેલી હોય છે.

અર્શ તે શરીઅત છે. જેમ અર્થને ઉઠાવનાર ફરિશ્તાઓ હોય છે, તેમ શરીઅતના સિકલ-બોજને ઉઠાવનાર અંબિયાએ કિરામ હોય છે. અર્શ સાબિત છે, તેમાં કોઈ જુંબિશ નથી. શરીઅત સાબિત છે, તેમાં કોઈ ફેરફાર નથી. અર્શ તમામ કરતા આઅલા છે અને તેના ઉપરથી પૂરી કાયેનાતનો કારોબાર થાય છે. શરીઅત તમામ ઉમ્રૂ-તઅલ્લુકાત-કારોબાર-ઉલ્લુમ પર ભારી છે. હરએક ચીજ શરીઅતની મોહતાજ છે. હરએક ઝર્ણ વાસ્તે શરીઅતમાં કાનૂન છે. અર્શની રોશનીથી આસમાનોમાં નૂર છે. શરીઅતની રોશનીથી દીને હક્કના હર ગોશામાં નૂર છે. તે રોશનીની શમ્મ અંબિયાએ કિરામએ જલાવી અને આજે પણ આવે મોહંમદ (સ.અ.) ના સાહેબો તેને હાથમાં લઈ મશઅલે રાહ બનીને દુનિયાવાલાઓ દરમિયાન રુશદ-નૈકીના રસ્તાઓને બતાવી રહ્યા છે. ☆

જનનતી લોગો

મૌલાના ઈમામ મોહંમ્મદુલ બાકિર (અ.સ.) એ ફરમાવું કે, જન્નતનો હક્કદાર છે તે શખ્સ કે જેનો ખાતેમો કલેમતુશશહાદત યાઅની “લાઇલા ઇલ્લાહા મોહંમ્મદુન રસૂલુલ્લાહ અલીયુન વલીયુલ્લાહ” પર થાય અને તે શખ્સ કે જે વક્ત તેના પાસે નેઅમત આવે તો કહે “અહ્લમ્દો લિલ્લાહ” અને તે શખ્સ કે જે સંગીરા ગુનાહ કરે તો ફૌરન કહે “અસ્તગાફેરલ્લાહ” અને તે શખ્સ કે જે મુસીબતમાં ગિરફતાર થાય તો કહે “ઇન્ના લિલ્લાહે વ ઇન્ના ઇલયાહે રાજેઓન”. જન્નતમાં આઅલા મકામ હાસિલ કરનાર તે શખ્સ પણ છે જે હમારી મોહંમ્મદ રાખે, હમારી હિદાયત મુજબ અમલ કરે, સહેલાય-યુસ્રતમાં શુક કરે, સખ્તાઈ-ઉસ્રતમાં સખ કરે અને અલ્લાહિની કળા-કદરથી રાજી રહે અને આ જ તો ઈમાને સહી અને અમલે સાલેહ છે. હમારા સબબ મુમેનીનને સલવાત, રહેમત અને હિદાયતનો અજરો સવાબ મીલે છે; જો આ ત્રણે ચીજો ફરિશ્તાઓને મીલે તો ખુશ ખુશ થઈ જાય. ☆

શયતાન તેના શિકારની નાનાને ખૂબ જાણે છે.

રસૂલુલ્લાહ (સ.આ.વ.વ.) ની ૧૨ મુલાક સુણનો

કિસ્ત - ૨૪

નબી સાહેબ રસૂલુલ્લાહ (સ.આ.વ.વ.) ની એન સુન્તતોમાંથી એક પાડોશીઓ વાસ્તે પણ છે. તે છે એમનો ખયાલ, ઈજાત, તથાલુકાત, રહેમદિલી અને મોહબ્બત. આનાથી ઘરની બંદિશો અને હિંદાયતના તકાજા બરકરાર રહે છે. આ રિશ્તાઓ એતેમાં અને ભરોસા પર ચાલે છે. જોવા જઈએ તો પાડોશીઓ નો રિશ્તો બીજા ખાનદાની રિશ્તેદારો કરતા જિયાદ પાકો અને અહેમ સાબિત થાય છે.

આ બાબમાં આગલા શુમારાઓમાં ઘણી નસીહતો આવી ગઈ છે. મૌલાના અલી અમીરુલ મુમેનીન (અ.સ.) આપના ફરજંદોને બેસાડીને ફરમાવે છે કે,

અય મારા ફરજંદો ! હું તમને મિસિરના અમીરની જિક કરું છું, એ અમીર પોતાની મજલિસોમાં આલિમોને બોલાવતો હતો. તેઓને હિકમતના કલામ બોલવાનો મૌકો આપતો હતો. કહેતો હતો કે, “અય ખુદાના પ્યારા બંદાઓ ! મને મારા એબ દેખાતા નથી, તેથી તમે સધલા બતાવો કે, મારામાં શું શું એબ છે !! જેમ તમે મારા ઐરખ્વાહ છો તેમ હું પણ તમારો ઐરખ્વાહ છું. તમે જે કિર્દ મને કહેશો તેમાં મને જરા પણ ખોટું નહીં લાગે. તમે તે કહેવાનો હક્ક રાખો છો. શાયદ કે, તમારા કલામથી હું આ બાદશાહને ઔર બહેતર તૌર પર ચલાવી શકું. જો તમે મારાથી ખુશ રહેશો, તો હું મારી જાતમાં ખુશી મહેસૂર કરીશ. મારી જાન જ મારી રઈયત છે, તમે સધલા આલિમો છો.”

તે જુમલામાંથી એક આલિમ ઉઠા અન સલામ કરીને અરજ કરવા લાગા. અમીરે વલતો જવાબ આપો અને બાઈજાત એને પોતાના કલામ કહેવાનો મૌકો ઈનાયત કીધો. તે પછી હિસ્મત જુટાવીને એ આલિમ અમીરને કહેવા લાગા :

* અય હમારા બાદશાહ ! ખુદા આપની ઈજાત ઔર બલંદ કરે.

ખુદાતાલાએ આપને ઊંચો દરજો અતા કીધેલો છે અને આપનું મુલ્ક ખુદાના મુલ્કનો એક ભાગ છે. ખુદાએ આપને હુક્મત આપેલી છે અને આપના હુક્મને તમામ રઈયત કરતા આઅલા, અફ્ગાલ અને હત્મી બનાવેલો છે. તેથી હું આપને અરજ કરું છું કે, ખુદાનો શુક કરનાર આપના કરતા વધારે બીજો કોઈ ના હોવો જોઈએ. આપ જાણો છો કે, શુક ફક્ત જબાનથી જ અદા થઈ શકતો નથી, મગર ખુદાએ બખ્શેલી નેઅમતોનાં શુક સાથે બીજા સાઈલો-કમ્પોરો પર અહેસાન કરવું પણ વાજિબ બને છે. ખુદાતાલા દાઉદ નબીની આલને ફરમાવે છે કે, અય અહલે દાઉદ ! આપ લોગો શુકે ખુદા વાસ્તે અમલ કરા કરો. તેના વાસ્તે તો દુનિયામાં આવવું છે.

* અય હમારા બાદશાહ ! ખુદા આપની ઈજાત ઔર જિયાદાહ કરે.

આપ તે હકીકતથી વાકિફ છો કે, આ મુલ્ક આપના હાથમાં આપના અગાઉના બાદશાહના મૌત પછી આવું છે. એક દિવસ એવો આવશે કે, જેમ આવું તે જ મુજબ આ મુલ્ક આપના મૌત પછી બીજાના હાથમાં ચાલું જાશે. દૌલત અને મુલ્ક કોઈ એક હાથમાં હમેશા રહેતું નથી. તેથી હું આપને ઈલ્લેજા કરું છું કે, આપ હુક્મત કરવામાં ખુદાથી ડરતા રહો. જે કિર્દ નાની-મોટી ચીજો આપના હાથમાં છે, તે વાસ્તે ઝરૂર ખુદાતાલા સવાલ કરશે. ખુદાતાલા પોતાની કિતાબમાં ફરમાવે છે કે, આપના રબના કસમ ! હમેં આપને સવાલ કરીશું કે, આપે દુનિયામાં રહીને શું કામો કીધા ? આપ સધલાએ કિર્દ તરહ જિંદગી ગુજારી ? એક રાઈના દાણા બરબર પણ આપના અમલ હશે અને તે કોઈ દરીયાની ગહેરાઈમાં યા ભારી ચંદ્રાન ના નીચે છુપાવા હશે, તો પણ હમેં તેનો હિસાબ પૂર્ણિશું અને તેના બાહર કાઢીશું ! (બિક્ષીય પેજ નં. ૪ પર)

જેનાથી હું જિયાદાહ મોહબ્બત કરીએ છે તે રસ્તા પર શયતાન જાલ બિછાયે છે.

(પેજ નં. ૧ નું બાકી)

હુદ્દુદ-મરતબાઓ છે, તેઓ વાસ્તે મુખ્તલિફ સિફતો-નામો લાગેલા છે, તેનાથી તેઓની પહેલાન અને માઅરેફત થાય છે. આ તમામ સિફતોથી અલ્લાહુતાલા બરતર છે, તીચા છે, પાકો સાફ અને મુનગજહ છે, મુક્કદસ અને મુતહહર છે. આ નામો હુદ્દુદ વાસ્તે મખ્સૂસ છે જેઓ અલ્લાહુતાલા તરફથી બોલતા અને જિંદા તૌહીદના કલેમા છે. તેઓની જબાનો પર આઅલામાં આઅલા જે નામ છે તે “અલ્લાહ” છે, તે ઈસ્મલ જલાલત છે અને તેના માલિક અકલે અવ્યલ છે, તેમના ઉપર આ વાકેઅ થાય છે. જેએ પહેલામાં પહેલા કહ્યું “અલ્લાહો લા ઇલાહા ઇલ્લા હોવા.” “તળીં” યાઅની એ કે અલ્લાહુતાલા તેના મખ્લૂકાતની તમામ સિફતોથી ખાલી છે, જુનિયાગ છે.

હવે હમેં તૌહીદના એક ઔર રૂખ તરફ ફિકર કરીએ કે, જેને “તજરીદ” કહેવાય છે. “અલ્લાહ” નો લક્ષ્ય અલ્ડાનીયત યા વલ્લાનીયત યાઅની શૌક અને હેરતથી બનેલો છે. તૌહીદનો સૌથી પહેલા ઈકરાર કરનાર અકલે અવ્યલ તરફ સધલી મખ્લૂકાતનો શૌક અને એની શાનમાં સધલાને હેરત છે, તેથી એને “અલ્લાહ” યાઅની તે અલ્લાહ સુખાનોઝૂના કાઈમ મકામ કહેવામાં આવે છે. એમ બિલકુલ નહીં કે, એ જ પેદા કરનાર અલ્લાહ છે. કોઈ ચીજ બગેર પેદા કરનાર તો ફક્તને ફક્ત તે ગૈબ સુખાનોઝૂ જ છે કે, જેની તરફ અકલો ફિકર, ખયાલો વહેમનો ગુજર થઈ શકતો નથી. બીજા સધલા જ તેના પેદા-કરદા મખ્લૂક છે અને તે છે ઈલાહીયત. તમામ રૂહાની-જિસમાની મખ્લૂકથી ઉપર ફક્ત તેના વાસ્તે ઈલાહીયતને ખાસ કરવી, તે છે “તજરીદ” યાઅની કે ખાલિક અને મખ્લૂકને દરમિયાન એક હુદ્દ મુકર્રર કરવી. આમ કરવાથી જ “લા ઇલાહા ઇલ્લા હોવા” નો મતલબ અને હકીકિત જાહીર થાય છે.

લેહાજા, હમેં એમ કહી શકીએ કે, હર જગ્યા પર તૌહીદ છે. કેમકે, હર જગ્યા પર કોઈને કોઈ અલ્લાહુતાલાની મખ્લૂક કે જેમાં તેનો જલ્વો-મોઓજિઝો નજર આવે, તે મૌજૂદ જ હોય છે. હરએક જગ્યા હમને તેની તૌહીદ પર લદ્ય જાય છે. “તૌહીદ” બગેર જમીનો આસમાન અને તેના દરમિયાનની ચીજો જિંદા રહી શકતી નથી. ☆

(પેજ નં. ૩ નું બાકી)

* અય હમારા બાદશાહ ! ખુદા આપની ઈજાત ઔર તીંચી કરે.

ખુદાતાલાએ સુલૈમાન નથીને દુનિયાની અકસર જમીનના બાદશાહ બનાવા અને આ સાથે તમામ ઈન્સાનો, જિન્નાત, પરિંદાઓ, વહેશી જાનવરો, દરીયાઈ જીવો, પાલતું ચોપાયા વગેરહને એમના તાબેઅદાર બનાવા. યહીં તક કે, હવાને પણ મૌસુલૈમાનની તાબેઅદારી કરવાનો હુકમ કીધો. મગર જે તરહ આપ આ નેઅમતોને દરમિયાન રહીને શાયદ ચુક કરી દો છો, ફરજો પર ચાલવાની કોતાહી કરી દો છો, તેમ મૌસુલૈમાને કીધું નથી. એમને હરએક મખ્લૂકનો ખયાલ રાખેલો છે. ખુદાનો હર હાલ શુક કીધેલો છે. એ એમ કહેતા હતા કે, “આ સધલું મારા રબની મહેરબાની છે. તે મારો ધર્મલાન કરવા ચાહે છે કે, હું તેની નેઅમતોનો શુક કરું છું કે નહીં.”

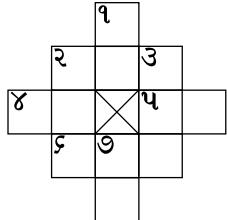
* તો અય બાદશાહે ખુશભિસાલ ! હું આપને ઈલ્લેજા કરું છું કે, આપ આપના દરખારના દરવાજા સાઈલ વાસ્તે હમેશા ખુલા રાખો. લોગો આપને ચાહે છે, આપની મુલાકાતના મુશ્તાક છે, લેહાજા આપની મુલાકાત તેઓ વાસ્તે સહેલી રાખો. આપ રહેમટિલ છો અને જાલિમ શખ્સને પસંદ કરતા નથી, તો આપ મજલૂમ તરફ મદદનો હાથ લંબાવો અને લાચારને આપના કરમનો આસરો આપો. ખુદાતાલાની બારગાહમાં આ નાચીઝની એ જ દોઆ છે કે, ખુદા આપને મજલૂમની મદદ કરવાને વાસ્તે મજબૂત બનાવે અને જેબસોને આસરો લેવાની જગ્યા બનાવે. બીજાના જુલ્મથી ડરનાર કર્મજોર-મજલૂમ લોગોને આપના પાસે અમાન હાસિલ થાય. ☆

બુરાઈના દરીયામાં તેની જાલ છુપેલી છે.

લફ્ગડી કશ-મ-કશ

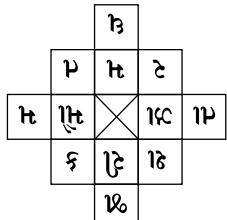
* ઉભી તરકીબ :

- ૧) અલ્લાહનાલા તેના હુકમો ફરમાનને તેના નબીના જરીએ લોગોની હિદાયતને વાસ્તે ----- કરે છે. (૨)
- ૨) ----- ની માણિકદમાં નમાઝ પઢવાનો સવાબ ૧૨ ગુના છે. (૩)
- ૩) ----- થી મરનાર શખ્સ વાસ્તે સદ્ગો અને દિલગીરી ખૂબ જ સખ્ન હોય છે. (૩)
- ૭) ----- માં લોગો વાસ્તે અલ્લાહનાલાએ શિક્ષા મુકેલી છે અને તે થોડી જ મિકદારમાં ચાટવામાં આવે છે. (૨)

* આડી તરકીબ :

- ૨) શરીરના અહેકામની ----- ઈમામે હક્ક જ સમજી શકે છે. (૩)
- ૪) નમાઝને પાંદી સાથે અદા કરવાથી ઈમાન ----- રહે છે. (૨)
- ૫) દાસ્તાને કરબલા, હક્કાનીયતની એવી પુરદઈ હકીકત છે કે, સખ્તમાં સખ્ત દિલને પણ ----- બનાવી દે છે. (૨)
- ૬) ઈન્સાનને એની ઔલાદ અને એના પૈસા ---- બાજીમાં નાખી દે છે. (૩)

લફ્ગડી કશ-મ-કશનો ખુલાસો :-

નોંધ : લફ્ગડી કશ-મ-કશના કોલમના સવાલાતનો હલ આ સાથે જ આભિરમાં ઊંઘા જવાબો પ્રિન્ટ કરીને આપવામાં આવો છે. કારેઈનથી ઈલ્લેમાસ છે કે, પહેલા સવાલાતને હલ કરવાની કોશિશ કરે અને પછી ખૂબ જ પોતાના જવાબો સહી છે કે ગલત, તેની તફીશ કરે. ☆

વાંચો, યાદ રાખો અને જવાબ આપો

મિશનાતુલ હાદી અખ્યારારું આ ર તમું સાલ છે. કારેઈનના ઈલ્લી જોડો શૌકના સબબ તેમાં શાયેબ થાનાર હર મજમૂન ને ખૂબ જ ગૌરવી અને દિલચસ્પીથી વાંચે છે. જેમ લફ્ગડી કશ્મકશ ઈલ્લી કસૌટીનો એક જરીઓ બનેલો છે, તેમ આ કોલમમાં હમેં ચાલુ શુમારા માંથી ટોપિક્સ શાયેઅ થયેલા હોય તેમાંથી જ જ સવાલો આપને દરમિયાન આપીશું. ટોપિક્સ ધ્યાનથી વાંચીને આપને તેના જવાબો તલાશ કરવાના છે અને પોતાના ઈલ્લમ અને યાદદાશતને ચકાસવાની છે. સવાલોના આભિરમાં તેના જવાબો ઉલટા પ્રિન્ટ કરવામાં આવા છે. જેના સબબ આપ ખૂદ તેને વાંચીને પોતાનો જવાબ ખરો છે કે ખોટો તે જાણી શકો.

સવાલો :

- (૧) મખ્લૂક એના ખાલિક સાથે કયા રિશ્તાથી જોડાયેલો હોય છે ?
 - (૨) કઈ ચીજ સાબિત છે, યાઅની એમાં કોઈ જુંબિશ નથી ?
 - (૩) મુમેનીન વાસ્તે તેના ખાવાળ નૂર છે, તો માં ----- મુજબ છે.
 - (૪) ઈમામ જાઅફરુસ્સાદિક (અ.સ.) ના સાહબીનું નામ શું હતું ?
 - (૫) મૌ.અલી (અ.સ.) ના કૌલ મુજબ કાઝીઓ-જજ કેટલી તરહના હોય છે ?
 - (૬) અલ્લાહની લફ્ગ કયા બે અલ્લાહથી બનેલો છે ?
 - (૭) અલ્લાહની તૌહિદનો સૌથી પહેલા ઈકરાર કરનાર કૈન હતું ?
- (બનીયણ પેજ નં. ૮ પર)

લીરી-મીઠી વાતો અને લાતચના જરીએ શયતાન હમારા અમલમાં દાખિલ થાય છે.

વઅકુર ફિલ કિતાબે ઈસ્માઇલ

મૌ. ઇમામ ઈસ્માઇલ જિન મૌ. ઇમામ અસ-સાદિક (અ.સ.) ની
તારીખે ઈસ્માઇલી - કિસ્ત-૧૦

રસૂલે કરીમ (સ.અ.વ.વ.) આપના વસીએ હકીમ અલીયુન વલીયુલ્લાહ (અ.સ.) ને ફરમાવે છે કે, “અય અલી ! હું અને આપ, મુમેનીનના માં-બાવાજી છે. બેશક ! મુમેનીન એકબીજાના ભાઈઓ છે અને તેઓ વાસ્તે તેઓના બાવાજી નૂર છે અને માં રહેમત મુજબ છે. મારા બે નવાસા મૌ. હસન અલ-મુજતબા અને મૌ. હુસૈન સૈયેદુશ-શોહદા (અ.સ.) હક્કના ઈમામો છે, જન્તના જવાનોના સરદાર છે, ચાહે તેઓ બેસે-સુલેહ કરે યા ઉઠે-જેહાદ કરે યાઅની તેઓના હાથમાં સલ્તનત હોય યા ના હોય, આ બેવે હાલતમાં તેઓના ઈમામ હોવાના દરજાને કોઈ ફરક પડતો નથી. મગર, તેઓના બાવાજી મૌ. અલી અલ-મુરતગા (અ.સ.) બેવે ઇમામો કરતા અફ્જલ છે, દરજમાં બરતર છે, વસીએ રસૂલ છે. વસાયતનો મકામ-દરજો ઈમામતથી આઅલા અને નુભૂવતનો મકામ-દરજો વસાયતથી આઅલા છે.” હમારા વારતે નબી યાઅની બાવાજી છે, વસી યાઅની માં છે, અઈમત યાઅની એમની આલ-ઔલાદ છે, આ અઈમતમાં તમામ કરતા અવ્યલ મૌ. હસન અલ-મસ્મૂમ (અ.સ.) છે.

બેશક ! આ તરહ રોજે રોશન જેમ વાળે થઈ ગયું કે, મૌ. હસન, દૌરે મોહંમદીના ઈમામે અવ્યલ છે અને આપના બાદ આપના નગીર, ચાદરે તત્તીરમાં આપના શરીક, અબાએ ઈમામત, નસ્સે નબવીના મુતાબિક આપના બિરાદરે અસગર મૌ. હુસૈન અલ-મજલુમ (અ.સ.) છે. આપના બાદ હમારા તીસરા ઈમામ મૌ. અલી જૈનુલ આબેદીન (અ.સ.) છે. તે બાદ ચોથા ઈમામ મૌ. મોહંમદ અલ-બાક્રિ (અ.સ.) છે. આપના પછી હમારા પાંચમા ઈમામ મૌ. જાઅફર અસ-સાદિક (અ.સ.) છે. આપના પછી પહેલાના દસ્તૂર મુતાબિક આપની નસલથી જ છણ્ણ ઈમામ મૌ. ઈસ્માઇલ અલ-વક્ફી (અ.સ.) છે. આપના બાદ આપની નસસ્થી આપની મસનદ હક્ક પર આવનાર આપના ફરજંદ મૌ. મોહંમદ અશ-શાક્રિ (અ.સ.) છે.

દૌરે મોહંમદીના આ પહેલા સાતરાના સાત ઈમામો કે જે જુમ્લાનું નામ “અતિમા” છે, એમના પછી નરસ-બ-નરસ કાઈમ થાનાર ચૌદમાં ઈમામ મૌ. મઅદ અલ-મોઈજ (અ.સ.) છે, યાઅની બીજા સાતરાના છેલ્લા ઈમામ છે. બીજા સાતરાના આ ઉ ઈમામોના જુમ્લાને “ખોલફા” કહેવાય છે. ૧૪ માં ઈમામ પછી નરસ-બ-નરસ કાઈમ થાનાર બાવાજી પછી દીકરા, એમ તીસરા સાતરાના છેલ્લા ઈમામ મૌ. અબુલ કાસિમ અત્યેબ (અ.સ.) છે, જે હમારા એકવીસમાં ઈમામ છે. તીસરા સાતરાના આ ઉ ઈમામોના જુમ્લાને “અશલાદ” કહેવાય છે.

ઈમામતના સાહેબો બદલાતા રહે છે. એક ઈમામ ઈન્ટેકાલ કરી જાય કે ફૌરન એમની જગ્યા પર એમના ફરજંદ ઈમામની નુરાનીયત સાથે કારે દાખવત સંભાલી લે છે. ચોથા સાતરાના “અશલાદ” ના ઈમામો એકને બાદ બીજા આવતા રહે છે. ઈમામતની મસનદ કોઈ વક્તન ખાલી રહી શકતી નથી.

અલ્લાહતઆલા તૌહીદના માલિક છે. તેનાથી ફેઝ અને તાઈદ જારી થાય છે. આ બેવે ચીજોને લાઈક એ જ હોય શકે છે કે, જે મખ્લૂકમાં તમામ કરતા આઅલા અને પાકીજા હોય. તે અલ્લાહ તરફથી પસંદ કરવામાં આવેલા હોય. એ ઈમામે હક્ક જ છે, જે તેની તૌહીદ તરફ લોગોને બોલાવતા હોય છે. “હચ્યુન કચ્યૂમ” તે અલ્લાહતઆલા છે. “હમેશા કાઈમ રહેનાર” અને “હમેશા જિંદા રહેનાર”, આ ખાસીયત અલ્લાહ તેના ઈમામમાં ઉતારે છે. યાઅની કે, ઈમામના જરીએ ઈમામત હમેશા કાઈમ રહે છે અને ઈમામના એક પછી બીજા આવવાના સબબ (બકીયહ પેજ નં. ૧૫ પર)

શયતાન હમારો ખુલ્લો દુશ્મન છે, તે છતાં હમેં તેની જાતમાં ફસાઈ જઈએ છે.

જાહીલીયતના સખી લોગો - હાતિમ તાઈ - કિસ્ત - ૩

હાતિમ તાઈના દીકરી સર્ફણાહ એના ભાઈ અદીના નજદીક રસૂલુલ્હાહ બાવાજી (સ.અ.વ.વ.) નો પૈગામે હક્કને આપે છે. કહે છે કે, અય મારા ભાઈ ! મેં એ સાહેબે વકારમાં એવી આઅલા ખસલતોને જોઈ કે, તે મને બેહદ પસંદ આવી. મેં એમને જોયા કે, એ ફીરને મોહબ્બત કરે છે, પોતાના નજદીક બોલાવીને, ઈકરામથી બેસાડીને જમાડે છે. કેદી હોય અને એ પોતાના જુર્મ-ગુનાહ પર શરમિંદા હોય અને દોખારહ તે મુજબ જુર્મ નહીં કરવાનો મીઆદ આપતો હોય તો અને મુઆફ કરીને છોડી દે છે. નાના બચ્ચાં પર નજરે લતાફત રાખે છે, શફકત કરે છે અને ખ્યાર-હુલાર કરીને રહેમત કરે છે. મોટા સાહેબો ઉમ્ર-રસીદા બુજુગ્ઝાની કદરને પહેચાને છે અને ઈજાત બખ્શીને બરાબર જગ્ગા પર બેસાડે છે.

અય મારા ભાઈ ! મેં એ સાહેબ કરતા બીજા કોઈને સખી યા કરીમ જોયા નથી. એ સાહેબની કેઝીયત દુનિયાના તમામ લોગોની કેઝીયત કરતા અલગ જ છે. જરૂર ! એના સર પર ખુદાનો સાયો છે. એ સાહેબ એવા આલમ સાથે તઅલ્લુક રાખે છે જે આમ શાખસના ખયાલ અને તસવ્યુરથી બાહર છે. મારી રાઈ એવી છે કે, તું એ સાહેબની જરૂરને મુલાકાત લે. સબબ કે, જો તું તારી જાતથી તજરૂબો કરીશ, તો તુંને માઅલૂમ પડશે કે, દુનિયાવી બાદશાહ અને દીની બાદશાહમાં શું ફરક હોય છે? ફના થાનાર બાદશાહત અને લાકી રહેનાં મુલ્ક કોને કહેવાચ છે? દુનિયા અને દુનિયા પછીની ઝિંદગીને સમજાવનાર સાહેબ કેવા હોય છે? સાહેબે ઝિલ્લ કોઈ વકત તારી ઝિલ્લત નહીં કરે. જો તું એમનાથી ઈતેકાક નહીં રાખે તો એના ચહેરા પર ગુસ્સાની એક લકીર પણ નહીં ઉભરે. એ તારા સાથે ખુશ-વહેવાર કરશે અને અપના બાવાજીનું નામ ઈકરામથી લેશો.

આ તમામ ચીજોથી આગાહ થયા પછી અદી, નબી સાહેબ પાસે આવા. આપે કરામતન અને ઝિલ્લન એનો ઈસ્તિકબાલ કીધો અને બેસવા વાસતે કહ્યું. તે આમ જ નહીં, મગર અને એક તકીયો આપો કે જેમાં ખજૂરીના પતાઓના નાના-નાના નરમ ટુકડાઓ ભરેલા હતા અને કહ્યું કે, “તમે આ તકીયાને તેકી દઈને બેસો.” નબી સાહેબ પોતે એના સામે જમીન પર બેસી ગયા. પછી, જે ચીજો અદીએ આપની હજરતે નબવીયહમાં અરજ શીધી, તે તમામનો તશફી-બખ્શ જવાબ આપે આપા.

આ તરહ મુઝીદ મુલાકાતના સબબ અદી બિન હાતિમ, નબી સાહેબના દસ્તે મધ્યમૂન પર મુશર્રફ બિલ ઈસ્લામ થયા અને આ તરહ બેવે જણા અદી અને સર્ફણાહ દામને ઈસ્લામમાં દાખિલ થઈ ગયા. ઘણા લોગોને નબી સાહેબે પૈગામે હક્ક પહોંચાવીને રાહે નજીત પર લગાવી દીધા. ઘણા આલિમ જાબિર રઈસોને તેઓના અમલે બદની ખરાબીથી ખબરદાર કીધા અને નબી સાહેબની સીરતો અખલાક તરફ ખાજેઆના અને ખારોઆના દાયવત દીધી. ☆

રહમતે સુત્તાને રસૂલાં

અય ખુદા ઝાત કી અપની મુઝે ઈરફાં હો જાએ,
મેરી હર સાંસ તેરે તાબેએ ઝરમાં હો જાએ.

ચંદ શર્માએ તો ઝરોકાં હે મેરે સીને મેં,
રોશાની હે મુઝે ઈતની કે ચરાગાં હો જાએ.
સિંક દો ઝાવીઓં સે ખુદ કો હમેશા દેખું,
ઝિંદગી આઈનાએ ઈતરતો કુરાં હો જાએ.

ઈતની તોઝીક અતા કર તુઝે રાજી કર લું,
ઝુ મેરી ભી તેરે કુર્બ કે શાય્યાં હો જાએ.
ખર્ચ હો તેરી ઈતાઅત મેં શાબો રોક મેરે,
હર ઘડી ઝિક તેરી વિદ્ધ દિલો જાં હો જાએ.

ઇસ સે પહેલે કે તેરે સામને લાયા જાઉં,
પાક હર એક ખતા સે મેરા દામાં હો જાએ.
મેરે આગાજ સે તા હશ કે હર લમ્હે પર,
સાયએ રહેમતે સુત્તાને રસૂલાં હો જોએ.

મેરે માઁ-બાપ કી કબરે રહેં રોશાન રોશાન,
ઝિલ તેરા મેરે બચ્ચોં પે લી ચકસાં હો જાએ.
તુંને હર રાહ તેરે બંદો પે કુશાદા રખ્ખી,
આખિરી રાહ લી ઉસકે લીયે આસાં હો જાએ. ☆

જો હમેં તેને છમારો દુષ્મન માની લીધો હોય, તો પછી તેને દુષ્મન જેમ જ રાખવો જોઈએ.

આપની જબાન - કિસ્ત - ૮

હરએક કોમની પહેચાન તેની જબાનથી થાય છે. ખુદાતાલાએ પણ કુરઆને કરીમને અરબસ્તાનમાં તેના લોગોની જબાન યાઅની અરબીમાં નાજિલ ફરમાવા અને તે પણ આસાન-સલીસ જબાનમાં. આ સાથે કુરઆનમાં તમામ અલ્ફાજની અસલ-જડ અરબીથી નથી પણ બીજી જબાનોથી પણ ચંદ અલ્ફાજ તઅલ્ફૂક રાખે છે. ખાસ કરીને ઈબરાની જબાન. યાઅની કે, કોઈ એક જબાનમાં બીજી મુખ્તલિફ જબાનોના મુહાવેરા-અલ્ફાજ-બંદિશો શામિલ હોય છે. હમારી કોમ જમાઅતે અલવીયહ નાળ્યહની જબાન લિસાનુદાઅવત છે. હમને ખબર છે કે, આ જબાનમાં ગુજરાતી સાથે અરબી, ઉર્દૂ, ફારસી અને હવે અંગેજના અલ્ફાજ મખૂત છે, મમ્બૂજ છે, મિલેલા છે. યાઅની કે હમારી લિસાનુદાઅવત મુખ્તલિફ જબાનોનું મિક્ષર છે.

આ સિવાય હમેં ધરમાં, બાળારમાં, વેપારમાં, રિશતાઓમાં, બચ્ચાં સાથે, હસીં-મજાકમાં, હલકા-કુલકા માહૌલમાં, તહેવારમાં, ઈબાદતોમાં, હમજોલીઓ-દોસ્તો સાથે, ખુશી-ગમીમાં વગેરહ એવા અલ્ફાજ બોલીએ છે, જેનો કોઈ જબાન સાથે રિશતો-તઅલ્ફૂક હોતો નથી. ફક્ત તે ચીજો હમારી બોલચાલમાં વરસોથી દાખિલ થયેલી છે અને કંઈ જ વિચારા બગેર હમેં તે હાલાત અને બનાવને સમજાવવા તેને બોલીએ છે. આ અલ્ફાજ-મુહાવેરાને હમેં યહું આ કોલમને માતહત લાવીશું. એવા અજ્ઞબો-ગરીબ અલ્ફાજ-મુહાવરાને યાદ અપાવીને તેનો મનલબ બતાવીશું. કેટલીક એવી ચીજો છે જે આજે હમારી જબાન પરથી ભુલાઈ ગઈ છે. આ કોલમના સબબ હમને તે જુની જબાન યાદ આવશે.

કારેઝન પાસે જો આ તરહના બાળાર યા હલકા-કુલકા અલ્ફાજ હોય, ઈસ્તેમાલ કરતા હોય, બોલતા હોય તો તેને ૮૨ ૨૭૫૮૮૮૦૮ પર વોટસએપ કરી મોકલી આપશો.

ગયા શુમારાના અલ્ફાજ : ઈમ્જ, કુલકુચરા, રાઘડા તાનવા, સોરમ, વધી જ ભુંજાચ.

નવા અલ્ફાજ :

વારું : હાઁ, ઈકરાર, માની જાવું, કામ કરવા વાસ્તે તૈયાર થઈ જાવું.

ઈસ્તેમાલ : બચ્ચાં! આ જરા આગલ લાવ. વારું માઁ! લાઉચ.

ઉખલો : ફૂટી-ફૂટીને ચાલનાર, સાફ જગા ગંદી કરનાર યા અફર-તફર કરી દેનાર યા બિગાડી દેનાર.

ઈસ્તેમાલ : આવો ઉખલો. હમના મારું બધ્યું બિધાવેલું ચોલવાવી દેસે.

રમલ્લો : બચ્ચાંનું એક સાથે જમા થઈને તુફાન મચાવવું, એકબીજા સાથે ટકરાવવું, બધી જ ચીજો વેરવિભેર કરી દેવી.

ઈસ્તેમાલ : ઓ માઁ! યાં તો રમલ્લો જ છે. કિમ બેસાય. આ કામ વાસ્તે તો સુકૂનનો માહૌલ જોઈએ.

ડાચું : બિગડેલું મૂહ, બરગશના મિઝાજ, કુલેલો ચહેરો.

ઈસ્તેમાલ : એનું ડાચું કિવું હતું, આને સાથે તો કિમ વાત થાય!

ઇતર-વિતર : આમ-તેમ, યહું-વહું, જે હાલતમાં કોઈ ચીજ હુંદ્વી મુશ્કિલ થઈ જાય.

ઈસ્તેમાલ : જોવ બરાબર! એ ચિઢી મેં જોએલી. યાં ઈતર-વિતર કોઈ જગા પર પડેલી હસે યા કોઈ ફાઈલમાં ચાલી ગઈ હસે. ☆

બસાદ તલાશ ન કુછ જુસ્તરો નાર સે મિલા, નિશાને મંજિલે મકસૂદ રાહબર સે મિલા,
અલી મિલે તો મિલે ખાનએ ખુદા સે છમેં, ખુદા કો હુંદા તો બો જી અલી કે ઘર સે મિલા.

જે વક્ત દૌલતમંદી અને દુનિયાદારીની છાક ચને, તો હમેં તેના ગુલામ થઈ જઈએ છે.

અલ-અકાઈદુલ અલવીયણ - કિરત-૩૭

અલવી અકીદાઓ - અકીદો - ૫૩

અકીદો - ૫૩ : દીની તમામ ઊલૂમ કુરઆને અગ્રીમાં છે :

તમામ દીનના ઈલ્મો અલ્લાહિતાલાએ તેના કિતાબમાં એ તરહથી લફ્જન-લફ્જન બયાન કીધા અને તે જ કિતાબમાં તે લફ્જના માયના પણ મૌજૂદ છે. એવી તરહ કે, રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.વ.), આપની જગ્ગા પર વતી અને તે બાદ આપની આવે અત્થરના ઈમામો, તે તમામ દરજાઓનાં સાહેબો જે નુભૂવત, રિસાલતની જગ્ગામાં હોય આપના અહલે બૈત માંથી હોય, તે જમાનાના લોગોને સમજાવી શકે. કુરઆનના અહલ હોવાની વિરાસતે કરીમહ અહલુલ બૈતને અલ્લાહિતાલા તરફથી ફિઝલો કરમમાં મિલેલી છે. આપના તે પસંદીદા બંદાઓને કુરઆનની દલીલથી અલ્લાહિતાલા જેને ચાહે અને જ હિકમત આપે. આ ઉપર મજફૂર બયાનની આયતો કુરઆને કરીમમાં મૌજૂદ છે.

આ જગ્ગા પર હિકમત તે માયનાને કહેવાય છે કે, જે કુરઆનમાં અલ્લાહિતાલાએ વદીઅત અને અમાનત મુકેલી છે. આ આયતની દલીલથી હમેં તેઓને પાક કીધા અને હમેં તેઓને કિતાબો હિકમતની તાઅલીમ આપી. પહોં કિતાબ તે કુરઆન છે અને હિકમત તે ઈલ્મની થાપણ છે કે, જેની તરફ અલ્લાહિતાલાની મખ્લૂક મોહતાજ છે. હરએક ચીજાને શરીઅત અને અકલના પૈરાયામાં સમજવા વાસ્તે હિકમતની ઝરૂરત પડે જ છે. અલ્લાહના કૌલની તે દલીલથી કે, કિતાબમાં કોઈ એવી ચીજ નથી કે, હમેં તેને છોડી દીધી હોય. આ કિતાબ હર ચીજાને બયાન કરવનારી છે. હુજુજત કરનારી બેમાયના હુજુજતને અલ્લાહ તોડી નાંખે છે. કોઈ મખ્લૂકની હુજુજત નુભૂવત આવા બાદ ચાલતી નથી. આમાંથી એવા લોગો પણ હતા કે, જેઓ અકલમંદ હતા, નભી સાહેબના દરજાની માઅરેફત રાખનારા હતા. તેઓના નજીદી જે વકત દીનો દુનિયાની કોઈ ઉલજન યા પૈચીદગી પેશ આવી તો તેઓ નભી સાહેબના અહલે બૈત તરફ રૂજૂથી થયા અને એમના નજીદીકથી જે નભી સાહેબ હિદાયત દર્શાવ્યા હતા, તેને બરાબર જાણી લીધી અને પોતાની ઉલજનોને દૂર કરી દીધી અને આ તરહ તેઓની મુશ્કિલો આસાન થઈ ગઈ.

જે લોગોએ પોતાની મનમાની કીધી, નભી સાહેબ અને આપના અહલે બૈતની હિદાયતથી બિલાફ ગયા તેઓ સાચાદત, નૈકબધ્ની અને નજીત ના પામી શકા. અલ્લાહિતાલાના કિતાબ અને હિકમતનો તેઓએ કોઈ ફાયદો ના લીધો. તેઓની અકલને તેઓએ જ ધોકો આપો. તેઓ નભી સાહેબની વસીયતને બિલાફ ગયા. પોતાના રબને આપેલો મીસાક તોડી નાંખો અને ખુદના નફસને હિદાયતથી મહેરૂમ કરી નાંખું. તેઓના ઉપર શયતાનનો કષ્ણો થઈ ગયો, તેઓના ખયાલાત અને તસવ્યુરાતમાં ફસાદ આવી ગયો અને તેઓ તકબુરીનો શિકાર બની ગયા. આ તરહ તેઓ અલ્લાહિતાલાના કિતાબ અને અહલે બૈતે રસૂલના ઈમામની હિકમતથી દૂર થાતા ગયા અને હિદાયતના આસાન રસ્તાને ભૂલતા ગયા. તેઓને હાથમાં કિતાબ-કુરઆન તો મિલા પણ દિલમાં હિકમત દાખિલ ના થઈ શકી. તેઓ કુરઆની આયતોને કાફી સમજા, મગર આ આયતોને સમજાવનારને ના સમજી શકા !! ☆

(પેજ નં. ૫ નું બાકી)

નિષ્ઠાન નિષ્ઠાન (૬)

માનુષનાનું મૂલ માનુષનાનું (૫) માનુષનાનું (૬) માનુષનાનું (૭) માનુષનાનું (૧) માનુષનાનું (૨) માનુષનાનું (૩) માનુષનાનું (૪)

: માનુષનાનું

એવા કાફિર યા મુનાફિક શાખસનું જિસમનું ખોલીયું શયતાનનું ઘર બની જાય છે.

કોઈના ગુલામ બનવું અને શર આગાલ સર ઝુકાવવું, તે હમારા નફસને મારી નાખે છે.

**હુઝૂરેઆલી સૈયેદના સાહેબ (ત.ઉ.શ.)
ની દ્વારા મીલાએ હાતિમી**

મદ્દહે હાતિમ મૌલા કી હરખેઠ સે હો સકતી નહીં,
સચ હે હરણિજ નહેર દૂરે મેં સમા સકતી નહીં.

નાઈથે તૈયાખ ડે પિસ્તાખીસરેં હૈનૂરે હછ,
હર ડસો નાછસ સે ઈન્ડી વસ્થ હો સકતી નહીં.
હે યહીં રિલાયાને જન્ત ધસ મેં કોઈ શક નહીં,
ગૈર દેંગો કુછ મગર ફિરદૌસ મિસ સકતી નહીં.

ઇટ્ટમે આદે મુસ્તફા કે હૈને યે ગુણશાન બેમિસાપ,
એક ડાંતી ભી બિન રજા કે ધસ કી બિસ સકતી નહીં.
રૂખયતે હાતિમ શહા હે રૂખયતે રઘુસુસમા,
યે સખાદત મુખિનો ડો ગૈર સે મિસતી નહીં.

હો મુખારક મુખિનો ડો યૌમે મીયાદે હુઝૂર,
મુખિનો ડો યે મસરત ઔર ડહી બિસતી નહીં.
હો ડરમ જો આપઢા બજ જાતા હે ઝરા ગૌહર,
અસ્તી કુદરત ગૈર ડો અલસાહને બ્ખશી નહીં.

કહેતેં હૈન્નત કી નહેરે વો યહીં પર હે રવો,
વો સિંગાયે ઈન્કે દર સે ઔર ડહી બહેતી નહીં.
દીને તૈયેખ ડો ઝરત હછ કી ઔર તઠવા કી હૈ,
ફિર કોઈ દુનિયાદી તાકત ધસડો દા સકતી નહીં.

સર-બ્ધ-સરજદા સામને હાતિમ શહા કે જો હોવા,
સરકશી ફિર એક ધમ્હા ઉસ સે હો સકતી નહીં.
કુશમગાને દીન ડો ઝયું યે સમજ આતા નહીં,
દૂર તક યે નાવ કાગાજ કી ડલી ચામતી નહીં.

હુઝુથે દાઈ સે મહેકતા હે ચમત્ર ઈમાન કા.
ધસમેં બિદમત કે સિંગા કોઈ ડાંતી બિસતી નહીં.
આપકો બખ્શો ખુદા ઉભે દરજી ખા સેહત,
યે દોખા અખ, અથ ખુદા મુખિન કી રદ હોતી નહીં.

નેઅમતે ઉઝમા હે જિદસે હાતિમુખ પૈરાત કા,
ઔરસી નેઅમત ઔર ડો અન્વર ડાંતી બિસતી નહીં. ☆

“ મોહંમદના રબાએ મને કલ કીધો ”

કુરાને કરીમની સનદથી નબી સાહેબ (સ.અ.વ.વ.) ને ટિલાસો આપવામાં આવો છે કે, આપ બિલકુલ ગભરાશો નહીં. હમેં આપની મસ્ખરી કરનાર, હંસી ઉડાવનાર, કલામે જિલલત બોલનાર કમબખત લોગોના મકર અને ખરાબીથી આપને કિશાયત કરી આપીશું. આપને તેઓથી દૂર કરી દઈશું ! આપની મજાક ઉડાવનાર ખાસ પાંચ મુશ્રિકો હતાં. આ પાંચ એક વકતમાં જુદી-જુદી શાકેલત થી હલાક થયાં. તેઓ આ મુજબ છે :

- (૧) વલીદ જિન મુગીરહ (લા.અ.) : તીર વાગવાથી હલાક થયો.
 - (૨) આસ જિન વાધલ (લા.અ.) : જમીન ટસવાના સબબ તે નાસવા લાગો અને એક મોટા પત્થરના નીચે દબાઈને હલાક થયો.
 - (૩) અસ્વદ જિન અલ-મુતાલિબ (લા.અ.) : નબી સાહેબની બદ-દોઆના સબબ એ આંધલો થઈ ગયો. એનો જવાન દીકરો કોઈ હાદેસામાં મરી ગયો અને આ જ ગમ અને સદમામાં એ લઈન પણ હલાક થયો.
 - (૪) અસ્વદ જિન અલ્દે ચગુસ (લા.અ.) : આ લઈનની એટલી હદ તક સતામણી હતી કે, જિથીએ અમીને એના માથાને એક દરખન સાથે ઝોરથી ટકરાવું અને તેને ઝોડી નાંખું. આ ગ્રહમના મારે એ હલાક થયો.
 - (૫) હારિસ જિન તલાલતિલ ખોગ્રાદ (લા.અ.) : ગરમ-લૂના સબબ કાલો હબશી જેવો બની ગયો. એના ઘરવાલાએ એને ના પહેચાનો અને કોઈ સબબ જઘડો થયો અને એને મારી નાંખો.
- આ તમામ મુશ્રિકો હલાક થાતા થાતા એક જ કલામ પોતાની નાપાક જખાન થી બોલા કે, “ કલલની રજલો મોહંમદ ”, ચાચની “ મોહંમદના રબાએ મને કલ કીધો.” ☆

હ્યે, જેનું નફ્સ જ મરી ગયેલું હોય એના વાસ્તે ખેર હોય યા શર હોય, કંઈ જ માઅના રાખતું નથી.

“ તમને અને મને ના પહેચાના ”

કિસ્ત - ૩

રસૂલુલ્લાહ બાવાજીએ વલીયુલ્લાહ માં ને ફરમાવું કે, “અય ભાઈ અલી ! બયતુલ ખલા (સંડાસ) ની ૧૨ અદબો છે, જે કોઈ શખ્સ આ ૧૨ અદબોને ના જાણે, તો એં મને અને તમને ના પહેચાના. હર કોઈ જે મુભિન હોય એને આ ૧૨ અદબોના જાહીર અને બાતિનનું જાણવું વાજિબ છે.”

આ કલામે નબવીથી હમને માખ્લૂમ થાય છે કે, જે કોઈ શીઅયાને અલી હોય અને એ આ ૧૨ અદબોને ફરામોશ કરે, તે મુજબ અમલ ના કરે તો એં નબી અને વસી બેવે ને ના પહેચાના.

અદબ ૭ : હાજિત કરતી વકત બોલે નહીં યાઅની ચુપ રહે. અગર કોઈ બાહરથી સલામ કહે તો તેનો જવાબ પણ આપે નહીં. અદબની માઅના એ થઈ કે, જે વકત ઈમામે હક્ક મુભિનનો બયઅત લે, મીસાક વાસ્તે મજબૂત વચન લે તે વકત બયઅત-અહદની હરએક શરતને બરાબર સાંભળો, ટિકમાં ઉતારે, યાદ રાખે અને તે જ મુજબ અમલ કરવા વાસ્તે કમરબસ્તા થાય. આ દૌરાન મુભિન પોતાના જીવ-જીનને હાજિર રાખે, ફક્ત જિસ્માની તૌરથી નહીં પણ નફ્સાની તૌરથી પણ હાજિર રહે. કોઈ બીજી તરફ પોતાનું ધ્યાન કે ઝણેન ના લઈ જાય. ઇમામે હક્ક યા આપના રગાના સાહેબની હરએક હિકમત ભરી ચીજોને કાન પર લે. આમ કરવાથી એનું ઈમાન પાયેદાર થાય છે અને અમલ બલંદ થાય છે.

અદબ ૮ : હાજિત (સંડાસ) કરતી વકત જિયાદાં તાખીર-વાર-દેરી ના લગાવે અને તેનાથી ફારિંગ થાય તો અલ્લાહુતાલાનો હમ્દો શુક કરે. જે કઈ જમન-પાણી હમેં ખોરાકના લેહાજથી લઈએ છે. તે હમારા વાસ્તે મુખારક, સેહતયાફી અને શિક્ષામંદ સાબિત થાય. જમવા-પીવામાં જો ખરાબી આવી જાય તો જિસમનું મીઝાન બિગડી શકે છે.

આની બાતિની માઅના એ થાય છે કે, કોઈ મુભિન એક વકત દાઅવતે હક્કમાં દાખિલો શરીક થાય તો પછી એ ઇમામે હક્કના કૌલ, કલામ, નસીહત અને હિદાયત સિવાય બીજા કોઈ પણ કૌલ તરફ નગર ના કરે અને ખોટા અકીદાથી પોતાના હિમાગને ના બિગડે. આ તરહની નાદાની, અચાઈ સાથે બુરાઈને ખલત-મલત કરી દે છે. બહેતરી અને બદની દરમિયાન કોઈ હદ બાકી રહેતી નથી. દીને હક્કમાં હક્ક તાખાલાએ જે હદો મુકર્રર કીધેલી છે, તેમાં કાના-બાકા-સુરાખ પડી જાય છે. જે ચીજમાં સુરાખ પડે તેમાં ફિન્ટો પૈદા થાતા વાર લાગતી નથી.

અદબ ૯ : અગર પાની દસ્તયાબ ના થાય તો જે ખડાવ હાજિત વાસ્તે લીધો હોય તેને પાછો ના લે. હાડકા, છાણા, લાકડા, કોલસાથી ખડાવ ના લે. કપડા યા ઈટના ટુકડાથી ખડાવ લે. તે પછી ઈસ્તિનજી કરીને, બેવે મખરજોને ઘોઇને, તેની જગાને બરાબર સાફ કરે. પૈશાબ અને સંડાસના મખરજોને દરમિયાનની જગાને પણ ડાબા હાથથી બરાબર સાફ કરે.

હાલમાં દૌરુસ્સતરનો વકત છે. ઈમામે હક્ક સતર ઈઞ્ચિત્યાર કરે, તો ઈલ્મના પાનીની અછત પૈદા થાય છે. આ અછતના સબબ ઈમામના નાઈબ જે દાઈએ હક્ક હોય અને એમના મુમેનીન, મહેદૂદ અને ખૂબ જ ઓછા છલ્લી પાનીથી પોતાનો ગુગારો કરે છે. સોચે છે કે, એટલું પાની બાકી રાખવું જોઈએ યા એટલાની જ હાજિત છે કે, જે ઈમાનો વલાયતને સાચવી રાખે. આ વકત એવો કહેવાય કે, જૈરાજરૂરી ચીજોમાં આ કીમતી પાનીને જાયેઅ ના કરી શકાય. યા એમ તો બની જ ના શકે કે દુશમનોનું નાપાક ઈલ્મોનું પાની લઈએ. આમ કરવાથી તો ઇમાનો વલાયત બિગડી શકે છે.

તો, પાનીની અછતના આ વકતમાં દાઈએ હક્ક એવી ચીજોમાં ખડાવની હિદાયત આપે છે, જેનાથી ઈમાની (બકીયણ પેજ નં. ૧૨ પર)

અદેખાઈ, લાલચ અને ઘમંડ, આ રસ્તાઓ શયતાનના પસંદીદન છે.

ગુલશને કિકણ - શારીઆતનું હલાલો હરામ

લીમારીની જિક - કિસ્ત - ૧૭

રસૂલુલ્લાહ બાવાજી (સ.અ.વ.વ.) અન્સારમાંથી એક મરદને વસીયત કરતા કરતા ફરમાવે છે કે, “મૈં તમને મૌતને યાદ કરવાની વસીયત કરું છું. મૌતની જિક કરવાથી તમને દુનિયાની બાબતોથી તસલ્લી અને સુકૂન હાસિલ થાશે. તેનાથી તમારા દિલમાંથી દુનિયા ભૂલાઈ જાશે. જે વક્ત તમે જોશો કે, દુનિયામાંથી કેટલાક તમારા જાન-પહેચાનના લોગો ગુજરી રહ્યા છે, તમામ ચીજો દુનિયામાં જ મુકીને જઈ રહ્યા છે, તો તમને એહસાસ થાશે કે, ફાની ચીજોને સાચવવામાં અને તેને યાદ કરવામાં અને ગયેલી ચીજો પર અફસોસ કરવામાં વક્તને જાયેઅ ન કરવો જોઈએ. મૌત, દુનિયાના માલો મતાઅથી ગાફિલ કરી દે છે.

આપ નબી સાહેબ ફરમાવે છે કે, “હાદેમુલ લગ્ગાત” ની જિક જિયાદહથી જિયાદહ કરતા રહો. આપની હજરતે મોહંમદીયહમાં અરજ કરવામાં આવી કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! આ હાદેમુલ લગ્ગાતની શું માબના છે ? આપના કલામની મુરાબ શું છે ? આપે વજાહત કરીને ફરમાવું કે, તે મૌત છે. મૌત દુન્યાવી હર લજાતને તોડી નાખે છે અને પાડી નાખે છે. તેના અસરાતને ખત્મ કરી દે છે. આનો સબબ એ છે કે, જિસ્મ હોય તો લજાતનો સવાલ આવે. નફ્સે હયવાનીયહ લગ્ગાતોની ગુલામ હોય છે. તે જિસ્મના સહારા બગેર રહી શકતી નથી. જો જિસ્મ જ ના રહે તો લજાતોના હોવાની કોઈ જ ગુંજાઈશ રહેતી નથી. મૌતના સબબ આ લજાતોનો ખાતેમો થઈ જાય છે.

આપે મજીદ ફરમાવું કે, “મુમેનીન માંથી તમામ કરતા જિયાદહ અકલમંદ તે શખ્સ છે કે, જે મૌતને જિયાદહ યાદ કરે અને તેના વાસ્તેની તેયારી પૂરી તકેદારીથી કરે.” આપના આ કલામ ખૂબ જ ગાંધેરા છે. લોગો તેમની રોગાના જિંદગીમાં ખાસ-ખાસ કામો વાસ્તે ઢગલા તેયારીઓ કરતા હોય છે. પણ હમને ખબર હોવી જોઈએ કે, મૌતનું આવવું તો હક્ક છે અને તે તો અહમમાં અહમ અમર છે. તેને કોઇ જ ભુલી શકતું નથી. તેનાથી કોઇ ગાફિલ રહી શકતું નથી તો પછી શું કામ. તેના વાસ્તેની તેયારીને હમેં હમારી પીઠને પાછલ નાખી દઈએ છે ? હમેં એમ ગુમાનમાં રહીએ છે કે, હમેં તો સહીહો સાલિમ છે, તંદુરસ્ત છે, હમને શું થાશે, હમેં તો જવાન છે, જિંદગી હજુ બહુ બાકી છે, પછી કરી લઈશું, બધું થઈ જાશે, હમણા તો દુનિયાની લજાતો ઉઠાવવાના અને પેસા કમાવવાના દિવસો છે. આ બધી ચીજોના સબબ હમેં મૌતની તેયારીને નજરાંદાજ કરી દઈએ છે, જે હમારી આંખોના દરમિયાના હિસ્સામાં હમારી પૈશાની પર બેસેલી છે.

હમારી અકલમંદી મૌતને માનવામાં અને તેની હકીકતને જાણવામાં છે. તે હમારા ઈમાનનો એક હિસ્સો છે. તેના સબબ જ હમેં અલ્લાહતાલાના ઈન્સાફના દરબાર તરફ વલીશું.

(પેજ નં. ૧૧ નું બાકી)

જિસ્મને મજર્ત - તકલીફ ના થાય. તેનું મિલવું આસાન - સહેલ હોય, હર ઘરમાં અને હર જગ્ગા પર દસ્તયાબ હોય. હર કોઈનો હાથ પહોંચી શકતો હોય. તે એવી ચીજ હોય કે જલ્દીથી કુક્ર અને નાફરમાનીની નજીસતને જગ્બ કરી લે, ચૂસી લે. તે છે ઈટનો ટુકડો યા કોટનાંનું કપડું યા રૂ. તેનાથી જિસ્મને ઝખ્મ લાગતો નથી. મગર પાનીની જગ્ગા પર તેને ઈસ્તેમાલ કરવાથી હાજિતની જગ્ગા સાફ કરી શકાય છે.

એવા ખડાવની ઈજાત આપવામાં આવી નથી કે, જેને બળતાણ યા જમન બનાવવા યા આગ લગાવવા કામમાં આવી શકે. તે છે લાકડા, હાડકા, કોલસા, છાણા યા તેના જેવી કડક, સખ્ત ચીજો કે જગ્બ ના કરી શકે તેને ઈસ્તેમાલમાં ના લઈ શકાય. આ ચીજો ઈધણમાં વપરાય છે. તેનાથી જિસ્મમાં મજર્ત-ઝખ્મ લાગી શકે છે. ભલે ઈમાની પાનીની અછત હોય, મગર આ ચીજોનો ખડાવ કુક્ર અને નાફરમાની વધારે છે. ઈમાનો વલાયતમાં નુકસાન વાકુઅ કરે છે. ☆

તે જાણો છે કે, આ ત્રણે ચીજો હમ ઈન્સાનની કગ્ગોરી છે.

કુરાને કરીમ અને સુન્નતે નબવીયણ્ઠી ફેસલા

અલવી અકીદાઓની રોશાનીમાં - પેજ નં.: ૮

સૈયેદના કાજીયુન્નોઅમાન સાહેબે આપની બલંદ-પાયા, મશ્હૂરો-માઅરુફ કિતાબ “દાચાદમુલ દસ્તામામાં” ફરમાવું છે કે, ઉમરો બિન અજીનહ, એ પાઁચમાં ફાતેમી ઈમામ મૌ. જાઅફર અસ-સાદિક (અ.સ.) ના અસહાબ માંથી હતા. એ બધાન કરે છે કે, “એક દિન મેં ફૂઝમાં અબુરૂહમાન બિન અબી લૈલાની મુલાકાત વાસ્તે ગયો. તે વક્ત એ કાજી હતા. મેં એને કંધું કે, તમે શું તમારા આપેલા ફેસલાઓમાં નગર નથી કરતા? કાજીઓની હૈસીયતથી તમારા પાસે જે જે કંજીયાઓ-કેસો-મુકદેમાઓ-જઘડા આવે અને તેની કેફીયત જો એક જેવી જ હોય, તો પણ તમે તે વાસ્તે ફેસલા શું અલગ-અલગ આપો! એક જ તરહના કંજીયાના ફેસલામાં તમે ઈઞ્ચિલાફ કરી દો! યા તમારા કાજીઓ માંથી હર એકને એક જ કંજીયો આપવામાં આવે તો તેના ફેસલામાં પણ તમે ઈઞ્ચિલાફ ઊભા કરી દો. પછી, જો તમામના ગલામાં આ તરહના ફેસલાઓનો ફંદો આવી પડે, તો તમે તમારા સાહેબે વક્ત પાસે લઈ જાવ કે, જેએ તમને કાજી બનાવા છે. તો, એ સાહેબ તમામને ખુશ કરવા તમારા ફેસલાને સહી માની લે અને લોગોને તે મુજબ માનવા પર મજબૂર કરી દે!

અય અબુરૂહમાન! ફેસલા કરવામાં તમે ખુદાથી ડરતા રહો. હાલાંકે તમે જાણો છો કે, હમારા ખુદા એક છે, હમારી કિતાબ એક છે, હમારા નબી એક છે, હમારું દીન એક છે! શું તમને આ તરહ ઈઞ્ચિલાફ કરવાનો હુકમ થયો છે? યા તમે તમારી મનમાની કરો છો? આ ખુદાના ફેસલામાં તમે તમારી ચીજ ઊમેરીને ભાગીદાર બનવા ચાહો છો? શું ખુદાના હુકમ સાથે તમારો હુકમ મન્જૂર થઈ શકે? શું તમે એમ માનો છો કે, ખુદાનું દીન નાકિસ છે અને તમે એવા ફેસલા સંભલાવીને તેને પૂરું કરવા ચાહો છો? યા કે દીન તો કામિલ છે, મગર નગીઝોબિલ્લાહ, ખુદાની પનાહ, રસૂલુલ્લાહ બાવાળું એમની જિમ્મેદારી બરાબર ના નિભાવી અને તે વાસ્તે તજીગ કીધી નહીં? બોલો, અય અબુરૂહમાન! શું કહો છો આ બાબત માં?

ઉમરો કહે છે કે, મેં નાની ઉમરનો હતો અને અબુરૂહમાન આ મારા સવાલો સાંભળીને હયરતમાં પડી ગયા અને મારા નામ-નસબ, ગામ-થામ-નામ નો સવાલ કરીને મને મરહબા કહીને બોલા કે, તમેં સવાલમાં ધણી જ સખ્તી કીધી છે. મગર મેં તમારા સવાલોના શાફી-કાફી જવાબ આપીશ. “સાંભળો! અય ઉમરો! હમારા પાસે કોઈ કંજીઓ-કેસ આવે તો પહેલામાં પહેલા કિતાબુલ્લાહ અને તે બાદ રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.વ.) ની સુન્નત મુતાબિક હુમેં ફેસલો આપીએ. હવે, જો કિતાબ અને સુન્નતમાં તેનું કોઈ અસલ જ ના હોય યાજિક ના થઈ હોય, તો હમેં હમારી રાય-કિયાસ-ગુમાન થી કામ લઈએ છે.”

ઉમરો બોલા કે, આ તમે શું કહો છો? શું હમણા તક તમે આ જ મુજબ કરતા આવા છો! ખુદાનાલા પોતાના કિતાબમાં ફરમાવે છે કે, “હમેં આ કિતાબમાં કોઈ ચીગને બાકી નથી છોડી, આસમાનની હોય, ગ્રમીનની હોય, દરીયાની હોય, ચરિંદ હોય, દરિંદ હોય, પરિંદ હોય, ઈન્સો-જિન્નો-મલક હોય, જાનદાર હોય, તૈર-જાનદાર હોય. અય રસૂલ! આપના ઉપર જે કિતાબ હુમેં નાગિલ કીધેલી છે, તેમાં હરએક ચીગને હુમેં વાગેહ કરી દીધેલી છે.” આ આયતોથી તો એમ સમજમાં આવે છે કે, કોઈ શખસ ખુદાનાલાના તમામ અહેકામ-હુકમ કરવામાં આવેલા કામો મુતાબિક અમલ કરે અને તમામ મન્જૂઆત-મનાઅ કરવામાં આવેલા કામો મુતાબિક દૂર રહે તો અને એનું દીન તમામ કરી દીધું. આના સિવાય, હવે કોઈ એવો હુકમ બાકી રહી જાતી નથી કે, જેના પર અમલ કરવાથી ખુદા અજાબમાં મુખ્યેલા કરે. અબુરૂહમાન બોલા કે, “ના! કોઈ એવી ચીજ બાકી રહેતી નથી.”

(બિકયણ પેજ નં. ૧૪ પર)

બેરો જે તકલીફમાં હોય યા બદ ખરલતના હોય, એને પણ શયતાન તેની જાત નાંખવાનો ઝરીઓ બનાવે છે.

(પેજ નં. ૧૩ નું બાકી)

ઉમરો એતેરાજ કરીને બોલા કે, “તો પછી તમારા પાસે એવા કળીયા આવે જ કેવી તરહ કે, તેના ફેસલા વાસ્તે કિતાબ કે સુન્નતમાં કોઈ અસલ યા જિક જ ના હોય !” અબ્દુર્હમાન બોલા કે, સાંભલો ! સાહેબે વક્તે એક દિન કોઈ ચીજનો ફેસલો કીધો તો કોઈ એ એમની ખૂબ તાઅરીકો તહેસીન કીધી. તે વક્ત સાહેબ ગુર્સે થઈને બોલા કે, “લાવો ! દિરને મારા હાથમાં લાવો ! લાવો ! હું એને મારું. શાયદ કે તારી માં તુને ના જનતી. ખુદાના કસમ ! હું એ જે ફેસલો કીધો તે હું જાણતો નથી કે, તે અછો છે કે બુરો. તે તો મારી એક રાય હતી, જેમાં મૈં મારી અકલથી સોચીને ઈજટેડાદ કરીને ફેસલો આપી દીધો.”

ઉમર બિન અજીનહ બોલા કે, અય અબ્દુર્હમાન ! મૈં પણ તમને એક વાત મૌ. અલીયુલ મુરતજા (અ.સ.) ના તરફથી સંભલાવવા ચાહું છું. તે એ છે કે, આપ મૌલા ફરમાવે છે કે, “કાઝીઓ તીન તરહના હોય છે. તેમાંથી બે કિસ્મના કાઝીઓ હલાક થાશે એન તીસરી કિસ્મનો કાઝી નજીતની રાહવાલો બનશે. પહેલી કિસ્મ તે છે કે, (૧) એ કાઝી જે જાણી જોઈને, જુલમ કરીને, દુશ્મની થી હક્કને બિલાફ ફેસલો આપશે. (૨) એ કાઝી જે પોતાની મનમાની કરીને, પોતાના તરફથી ઊમેરો-સુમેરો કરીને, પોતાના જહેની તુકાઓથી, રાયથી, અનુમાનથી ફેસલો આપશે. આ બેવેએ કિતાબ અને સુન્નત મુજબ અમલ ના કીધો. લેહાજા, તેઓ જહીનમી છે. (૩) તીસરી કિસ્મનો કાઝી એ છે કે, જેના ઇલમાં ખુદાનો તકવા હશે, આખેરતનો ઝર હશે, દુનિયાના લોગોની પરવાહ કીધા બગેર ખુદાતાલાના અમર-હુકમ મુતાબિક ફેસલો આપશે, એ શખ્સ જન્તી છે, નાણ છે.”

અબ્દુર્હમાન બોલા કે, “શું તમે એમ કહેવા ચાહો છો કે, હરએક ચીજ નો ફેસલો અને હરએક ચીજની વજાહત કિતાબ અને સુન્નતમાં મૌજૂદ છે. અરે ! હું જાણું છું કે, કુરાનમાં તો એવી ચીજ પણ છે કે, જેની હમને કોઈ ગરૂરત જ નથી. તો પછી કુરાનમાં એવું પણ બને કે, જે ચીજની હમને ઝરૂરત હોય, તે કુરાનમાં હોય જ ના ! કુરાનમાં બયાન છે કે, એ કાફિર શખ્સ અના બાગની બરબાદી જોઈને પછતાવવા લાગો અને પછતાવવાની શાકેલત અને તેનો તરીકો એવો હતો કે, એ એની બેવે હથેલીઓને ફિશાવવા લાગો યાઅની કફ્ફે અફસોસથી હાથ મલવા લાગો. અય ઉમરો, જોવ ! ખુદાએ આ જિકમાં પછતાવવાની-નદામત કરવાની રીત-શાકેલત પણ બયાન કીધી છે કે, જેની કોઈ ગરૂરત જ ન્હોતી.

અબ્દુર્હમાન બોલા કે, આ ઈલમ કોના પાસે છે જે ખુદાએ બયાન કીધેલી હર હિકમતને, જિકને અને આયાતને જાણતા હોય ? ઉમરોએ જવાબ આપો કે, તું એ સાહેબને બાખૂબી જાણો છે, એને બહેતર તૌરથી ઓલખે પણ છે !! એ બોલા કે, જો આમ જ હોય તો ઝરૂર ! જો હું અમને ઓલખી લઈ તો હું એના બેવે કદમને ધોંઘ લઈ, એમની બિદિમત કરું અને એમનાથી ઈલમને હાસિલ કરું કે જે મારા કાઝી હોવાની શાનને ઔર બલંદ કરે. ઉમરોએ જવાબ આપો કે, “ભલા તું એવા શખ્સને ઓલખે છે કે, જે વક્ત એ સાહેબ રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.વ.) ને સવાલ કરતા તો આપ એમને બિલા શક ! જવાબ આવતા જ. આનાથી બરઅક્સ એ છે કે, જો એ સાહેબ સવાલ ના કરતા, તો પણ નબી સાહેબ ખુદ આગલ વધીને એમને બતાવી દેતા.”

અબ્દુર્હમાન બોલા કે, “હુઁ ! એ સાહેબ તો મૌ. અલી બિન અબી તાલિબ (અ.સ.) છે.” ઉમરો બોલા કે, “તમે જાણો છો કે, તમામ લોગો મૌ. અલી (અ.સ.) ની તરફ મોહતાજ હતા. સઘલા જ આપનાથી જે જેદિતું તે લઘ લેતા, જે જાણતું હોય તે જાણી લેતા.” એ બોલા કે, હુઁ, ઝરૂર ! ઉમરો બોલા કે, બસ ! તો કિતાબ અને સુન્નતના ઈલમના માલિક મૌ. અલી છે. એમના પાસે દુનિયા-આખેરતનો ખજાનો છે. એ બોલા કે, મૌ. અલી તો ગુજરી ચુકા છે, તો હવે હમને તે ઈલમના ખજાના કહીંથી મિલે ! ઉમરોએ કહું કે, જાવ ! તપાસ કરો. તલાશ કરો. મૌ. અલી નથી મગર (બકીયહ પેજ નં. ૧૫ પર)

જો આ મુજબનું બને તો તે ઘણી મોટી મુસીબત લાવી શકે છે.

(પેજ નં. ૧૪ નું બાકી)

એમના ફરજંદોના ફરજંદો તો છે ને ! એમના પાસે મૌઅલીનું ઈલમ છે. એ બોલા કે, મૌઅલીના ફરજંદો સાથે કેવી તરફ મારી મુલાકાત થાય ?

ઉમરોએ જવાબમાં કહું કે, “અફસોસ સદ અફસોસ ! તમે મને બતાવો કે, એક કૌમ જંગલ-બયાબાન માંથી જઈ રહ્યા હતા. એમના સાથે તે ઈલાકાના જાણકાર ભોમીયા પણ હતા, જે અમને રસ્તો બતાવે અને ગુમ્રાહ થાતા બચાવી લે. એ કૌમ એના રહેનુમાઓ-રસ્તો બતાવનારાઓ પર જ તૂટી પડા, તેઓની જાન લેવા પર આમાદહ થઈ ગયા. તેમાંથી કેટલાકને કલ્યા કરી દીધા અને કેટલાક ના સાઝો-સામાન લૂંટીને મજબૂર કરીને એવા ખોફળદા કીધા કે, તેઓને સતર-પડદામાં જાવા વાસ્તે બેબસ કરી દીધા. તેઓને કૌમથી દૂર જાવા પર બેકસ કરી દીધા. હવે એ કૌમને નજીકી કોઈ રાહબર બાકી ના રહ્યા તો તેઓ જંગલમાં ભટકતા રહ્યા અને એક અરસા તક સહી રસ્તો ના મિલવાથી તેઓ હલાક થઈ ગયા અને પોતાની જાનોથી હાથ ઘોઇ બેસા.

ઉમરો બોલા કે, બોલો અનુરૂહમાન ! તે લૂંટેરોઓ બાબત અને ગુમ્રાહ લોગો બાબત તમારું શું કહવું છે ? એ બેસાખ્ના બોલા કે, “આ કેવી નાદાની તેઓએ કીધો, પોતે પોતાની જ ગરદનો પર પોતાની તલવારોથી વાર કીધો. જરૂર ! અફસોસ છે તેઓ વાસ્તે કે, પોતાના નજીકી રાહબરની જે નેઅમત મૌજૂદ હતી, તેને સાચવી ના શકા અને જેહાલતમાં તને ઝાયેચા કરી દીધી. તેઓનું ડેકાણું જહુન્નમ સિવાય બીજી કઈ જગ હોઈ શકે !!” આટલું કહ્યા પછી એનો ચહેરો ઝાઈ-પીલો થઈ ગયો અને ખૂબ જ ફિકરમાં પડી ગયા. તે વકત એના હાથમાં એક સફરજન-સૈબ હતું, તેને જોરથી જમીન પર પટકીને પોતાની જાત પર અફસોસ કરવા લાગા. એટલું જોરથી પટકું કે તે સૈબનો ચૂરેચૂરો થઈ ગયો અને એ આહ ! આહ ! કરીને બોલી ઉઠા કે, “ઇન્ના લિલાહે વ ઇન્ના એલયહે રાજેઓન.”

ઉમરો આભિરમાં બોલા કે, અય અનુરૂહમાન ! હું તમારો બૈરખ્વાહ છું. કાઝી હોવાનો ઘણો મોટો ઓહદો તમારા પાસે છે. પહેલામાં પહેલા તો તમે મારા સાથે મદીના આવો અને ઈમામે હક્કની મુલાકાત કરો અને મૌલાથી રૂશ્ટો હિદાયત હાસિલ કરો. તમારા માથા પર અગ્રીમ જિમ્મેદારી છે. તમારા જખાનથી નિકલેલો ફેસલો હક્ક-બ-જાનિબ હોવો જોઈએ. તો જ તમે તમારી ખૂદની જાત પર અહેસાન અને ઈન્સાફ કીધો ગિનારો. જો આમ નહીં હોય તો તમે સમજજો કે, દુનિયાના ખજાના તો તમને મિતી જાશો પણ આખેરતમાં તમે ફકીરી અને મિસ્કીની કરશો. કોઈ તમારી ઢાં-ફરિયાદ સાંભળનાર નહીં હોય.” ★

(પેજ નં. ૬ નું બાકી)

અલ્લાહની તૌહીદનો કલેમો હમેશા જિંદા રહે છે. બિલા શક ! હમેં એમ જરૂર કહી શકીએ કે, અઈમતે હક્ક અલ્લાહનાલાની હર સિફત જે હમેં જાણીએ છે, તેના મજહર છે, સરચયશ્મા છે, સ્ત્રોત છે.

હમેં જે નામોથી અલ્લાહનાલાને પુકારીએ છે, તસ્બીહ કરીએ છે, ઈબાદત કરીએ છે, યાદ-જિક કરીએ છે, તે હટ છે. આ નામો મુખારક છે અને હમારી હર દોઆમાં તે મૌજૂદ છે. આ હટ નામોની બરકત અને તેના મમ્સૂલ હટ ઈમામો છે. હર નામની તાકત એક ધમામ છે. હટ પછી મૌઅદીમ (અ.સ.) તશીફ લાવશે. આ સાહેબ યૌમે કેયામતના મુખ્યારક છે. આપ તૌહીદ ઈલાહી તરફ દાઅવત દેનાર આભિરી છે. આપના બાદ કોઈ હુજુર બાકી નહીં રહે. આપ આભિરી જિતાબ-ફેસલો કરનાર છે. આપ અદલો ઈન્સાફની તલવારથી જોરો ઝુલ્મની કમરને તોડી દેશો. આપના સબબ પૂરું આલમ રૌશન થઈ જાશે. આપ તમામને મહેશૂર કરશે અને તમામને એમના ઠેકાણા તરફ પહોંચાડી દેશો. ★

આ શયતાની જાલથી મુઅને મુઞ્ચિસ આજાદો બરી છે.

દાઅવતે દાઈ

ઇમાન કી તન્દીર હે, યે દાઅવતે દાઈ,
ઇસ્લામ કી તોકીર હે, યે દાઅવતે દાઈ.

હે મુદ્દોઆ અલી કા તો ઝરા કી હે દોઆ,
અહમદ કી યે તદ્વીર હે, યે દાઅવતે દાઈ.
ઇસ્લામ કે ઉસ્લૂલો કા એક મદ્રસા હે યે,
દુશ્મન કે લીધે તીર હે, યે દાઅવતે દાઈ.

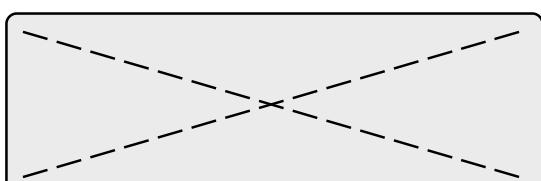
ઇમાન કી કસોટી હે ઔર ગમ કી દવા ભી,
મુખિન કી યે તોકીર હે, યે દાઅવતે દાઈ.
આલે રસૂલ કિતની મુસીબત ઉઠા ચુકી,
ઉસકી હી યે તસ્વીર હે, યે દાઅવતે દાઈ.

કિતને હી મકર કર લે તું અચ દુશ્મનાને હક્ક,
તેરે લીધે ઝંજુર હે, યે દાઅવતે દાઈ.
જાયેઅ નહીં જાતી હે કલી જિદમતે ખાલિસ,
કર લેતી વો તહેરીર હે, યે દાઅવતે દાઈ.

કુલ અંબિયા શારીક હે ઈસ કારે રૂણ મેં,
બસ એક હી તકરીર હે, યે દાઅવતે દાઈ.
કુરાન કો ઔર આલ કો હે સાથ મેં રહેના,
એક લોલતી તફસીર હે, યે દાઅવતે દાઈ.

અન્ધર રચાઈ આલે અબાને જિસે સદા,
વો નાઅરએ તકબીર હે, યે દાઅવતે દાઈ. ☆

ઇમાનનો કળ્મોર શાખસ જે આ જાલમાં ફ્સાય છે
એનું કલ્બો અમીર શયતાન મારી નાંખે છે.

નાખત મુબારક " નૂર કા હૈ "

અમી નૂર હી આસમાં નૂર હા હે,
મદીને હા સાચા જહાં નૂર હા હે,
યહીં નૂર હી નૂર હે, આબો ગુલ મેં,
શાજ નૂર હે ગુલસીતાં નૂર હા હે,
યે ખુદ નૂર હી નૂર હૈ સર બે પા તાક,
તો ડિર ઉનકા હર એક નિશ્ચાં નૂર હા હે,
અદબ કી જગા હે સચાપા અદબ હી,
યે દર નૂર હા આસ્તાં નૂર હા હે.
મદીને હો હમને સાદા યું હી દેખા,
હે હંદે નાય તાક જામા નૂર હા હે.
મદીને મેં હર જૂન હયું નૂર બજે,
મદીને હા જાનાને જીં નૂર હા હે.
મદીને હા તોહણ સુબારુદ્દ હી ઝાંડિર,
તું આહી હે તેશ બયાં નૂર હા હે. ☆

નોંધ : મુમેનીના ઘરોમાં અસ-સહીફતુલ
અલવીયાદ, અસ્થાબુલ યમીન, કિતાબુલ
વસાયા, અલવી અકીદાઓની કિતાબ અને

A Neo-Fatimid Treasury of Books
(Olly Akkerman) કિતાબો હોવી ખૂબ ઝરુરી છે
કે જેની તફસીશ મીસાક યા નિકાણી અરાજ
પહેલા કરવામાં આવશે. ☆

અકીદા, અમલ, દોઆ, ફાજિલ દિન-રાત,
રસમ વગેરા વાસ્તે મુમેનીન
" અસ-સહીફતુલ તેયેબીયાહ " ને દેવડી
પરથી હાસિલ કરીને ગોરથી પઢે.

સાતાના લવાયેમાત (Yearly Subscription)

₹ ૧૨૦/-

શહરુલ્લાહમાં વાજેભાતીની અદાયેગી વક્તે આપવું.

મેનેજર :- શૈખ ધિબાહીમ ટી. બરોડાવાલા

નાજ બોક્સવાલાના ઘરને બાજુમાં, બદરી મોહલ્લા,

વાડી, વડોદરા - ૩૮૦ ૦૧૭. ફોન : ૯૮૦૪૨ ૨૧૦૮૦.